

CBE 11-2014 toelating tot opleiding**UITSPRAAK**

In het geding tussen de heer X, hierna ook te noemen appellant,

en

de Toelatingscommissie van de faculteit Wijsbegeerte, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 8 juli 2014.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 8 juli 2014 waarbij het verzoek van appellant om toegelaten te worden tot de Research Master Philosophy van de faculteit Wijsbegeerte werd afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 18 september 2014 waar appellant is verschenen en waar verweerder is verschenen in de persoon van Y, voorzitter Toelatingscommissie en in de persoon van Z, voormalig voorzitter Toelatingscommissie .

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft een verzoek ingediend om toegelaten te worden tot de Research Master Philosophy van de faculteit Wijsbegeerte. Verweerder besluit om appellant niet toe te laten. Het onderbouwde oordeel luidt dat het cijfergemiddelde van de vooropleiding van appellant lager is dan het vereiste gemiddelde van een 8 of hoger en dat appellant een onvolledig dossier heeft ingeleverd nu de tweede aanbevelingsbrief ontbreekt.

Dit besluit wordt appellant meegedeeld bij brief van 8 juli 2014. Appellant tekent hiertegen beroep aan bij brief van 16 juli 2014, ontvangen op 17 juli 2014. Appellant verzoekt tevens om een voorlopige voorziening te treffen. Dit verzoek wordt op 26 augustus 2014 behandeld door de voorzitter en secretaris van het College. Tijdens deze behandeling besluit appellant om zijn verzoek in te trekken.

Er heeft geen schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder stuurt op 18 augustus 2014 een verweerschrift toe aan het College.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift van 16 juli 2014 en ter zitting aangevuld komt, samengevat, op het volgende neer. Primair stelt appelland zich op het standpunt dat het cijfervereiste niet van toepassing is (en/of mag zijn) op kandidaten die naast hun studie filosofie een tweede studie hebben gevolgd. Het feit dat iemand interdisciplinair onderwijs heeft genoten en bovendien duaal, toont volgens appelland aan de geschiktheid voor de researchmaster aan. Appellant verwijst naar de MvT bij het artikel op grond waarvan verweerder bevoegd is eisen te stellen aan de kandidaat van de opleiding. Volgens de MvT is er van een excellente student al spoedig sprake indien een student een duaal en/of interdisciplinair programma volgt of heeft gevolgd.

Subsidiar voert appelland aan dat verweerder buiten de grenzen van behoorlijk bestuur is getreden nu verweerder zich niet heeft gehouden aan de vorig jaar gemaakte afspraken. De behaalde cijfers van het lopende studiejaar zouden worden meegenomen bij de besluitvorming over de toelating. De laatste twee behaalde cijfers zijn eerst eind juni 2014 bekend geworden (7 en 8), terwijl het bestreden besluit reeds begin juni was genomen. Hiermee wordt ook het fair-play beginsel geschonden door verweerder.

Over de aanbevelingsbrief brengt appelland het volgende naar voren. De tweede brief heeft hij reeds op 3 juni 2014 aangekondigd, en is op 12 juni 2014 verstuurd, meteen nadat appelland

deze brief van de schrijver had ontvangen. Hiermee heeft appellant voldaan aan het bepaalde in artikel 7.30^e WHW.

Appellant verzoekt het College om het bestreden besluit te vernietigen.

Verweerder heeft zich blijkens het verweerschrift en ter zitting als volgt verweerd. De formele vereisten om toegelaten te worden tot de Researchmaster Philosophy zijn neergelegd in het document "Research and Master Programma" dat door verweerder is opgesteld. Verweerder zou het vreemd en ook onacceptabel vinden als kandidaten voor de opleiding zelf de toelatingscriteria op zouden kunnen stellen. Nergens staat dat het volgen van twee studies al dan niet tegelijkertijd een toelatingscriterium is of zou moeten zijn.

Het belangrijkste toelatingscriterium in dit geval was de eis van het cijfergemiddelde van 8 of hoger voor relevante vakken in de bachelor en een bachelorscriptie die beoordeeld is met een 8 of hoger. Hoewel appellant aan beide niet voldeed was er aan hem, op basis van eerdere toezeggingen naar aanleiding van zijn eerdere beroepschrift van 18 oktober 2013, de toezegging gedaan om bij hernieuwde aanmelding voor de Researchmaster niet naar de bachelorvakken te kijken maar naar de in 2013-2014 behaalde mastervakken van de opleiding Wijsbegeerte. Bij het nieuwe verzoek om toelating bleek dat ook deze behaalde cijfers niet voldoen aan het gestelde criterium van een 8 of hoger. Zijn cijfergemiddelde was begin juni 2014 7,2. Als de laatste twee cijfers worden meegerekend van eind juni, komt het cijfergemiddelde uit op 7,1. Appellant voldoet in beide situaties niet aan het cijfercriterium van 8 of hoger.

Daarnaast voldeed appellant bij het sluiten van de deadline op 1 juni 2014 niet aan het vereiste om twee aanbevelingsbrieven te overleggen. Wel stuurde appellant drie dagen na het verstrijken van de deadline nog een aanbevelingsbrief, maar zonder de vraag of deze nog meegenomen kon worden in de procedure. Op 6 juni 2014, de dag waarop alle aanmeldingen voor de opleiding zijn beoordeeld, was de aanbevelingsbrief nog niet aangekomen.

Verweerder is van mening dat het besluit van appellant niet toe te laten tot de Research Master zorgvuldig en op basis van heldere criteria is genomen, met inachtneming van eerder gemaakte afspraken. Verweerder verzoekt om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of het bestreden besluit in redelijkheid genomen had kunnen worden. Een inhoudelijke toetsing valt buiten dit toetsingskader.

Onderwijsinstellingen kunnen op grond van artikel 7.30 b WHW, aanvullende selectiecriteria hanteren voor de toelating tot de masteropleidingen. Hierbij mogen de instellingen zelf de selectiecriteria (zoals cijfers, capaciteiten, motivatie) bepalen, zolang het gaat om een combinatie van twee soorten criteria (Tweede Kamer, vergaderjaar 2012-2013, 33 519, nr.3). In onderhavig geval heeft de Rijksuniversiteit Groningen toelatingscriteria opgesteld voor de Researchmaster Philosophy. Het College stelt vast dat de toelatingseisen voor de Researchmaster Philosophy helder en kenbaar zijn en zijn neergelegd in het document "Research and Master Programma" dat door verweerder is opgesteld. Zo moeten kandidaten onder meer een cijfergemiddelde van minimaal een 8 hebben voor relevante vakken uit de bacheloropleiding en de bachelorscriptie moet ook met minimaal een 8 zijn beloond. Daarnaast dient een kandidaat voor 1 juni 2014 een tweetal aanbevelingsbrieven te hebben overgelegd. Tevens stelt het College vast dat er in afwijking van het bovenstaande vorig jaar tussen appellant en verweerder aparte afspraken zijn gemaakt over de vakken die meetellen voor het bepalen van het gemiddelde cijfer. In plaats van de bachelorvakken tellen de mastervakken mee voor het bepalen van het gemiddelde cijfer.

Naar het oordeel van het College heeft de wetgever uitsluitend de instellingen de bevoegdheid gegeven om selectiecriteria vast te stellen en niet de kandidaten zelf, zodat de primaire beroepsgrond van appellant faalt. Voorts is het College niet gebleken dat verweerder de toelatingscriteria onjuist heeft gehanteerd. Appellant voldoet niet aan het cijfercriterium van een gemiddeld cijfer van 8 of hoger voor de mastervakken en heeft op de deadline geen twee aanbevelingsbrieven overgelegd. Aldus voldoet appellant niet aan de toelatingseisen van de

Research Master Philosophy en kon verweerder niet anders dan het verzoek van appellant afwijzen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus vastgesteld op 9 oktober 2014 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, drs. W.K.H. Slik en mw. A. Kobes leden, in tegenwoordigheid van mw.mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.